

Projekt z dnia 6 listopada 2013 r.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia..... 2013 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie odbywania aplikacji ogólnej, sędziowskiej i prokuratorskiej

Na podstawie art. 52 pkt 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. z 2012 r. poz. 1230) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 października 2011 r. w sprawie odbywania aplikacji ogólnej, sędziowskiej i prokuratorskiej (Dz. U. Nr 217, poz. 1292) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Aplikant, który nie zaliczył sprawdzianu, może przystąpić do sprawdzianu ponownie tylko raz, w terminie wyznaczonym przez Dyrektora Krajowej Szkoły. W takim przypadku do sumy punktów uzyskanych ze wszystkich sprawdzianów, o której mowa w art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury wlicza się liczbę punktów uzyskanych przez aplikanta z zaliczonego sprawdzianu.”;

2) w § 8 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

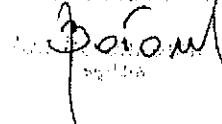
„5. W razie zajęcia tego samego miejsca na liście rankingowej o pierwszeństwie wyboru decyduje suma punktów uzyskanych przez aplikanta z zaliczonych sprawdzianów przeprowadzonych w trakcie aplikacji sędziowskiej.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

**Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym:**

Dr hab. inż. Andrzej Zawadzki
Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury

Dr hab. inż. Andrzej Zawadzki
Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury

UZASADNIENIE

Przedmiotowy projekt rozporządzenia ma na celu zmianę przepisu § 7 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 października 2011 r. w sprawie odbywania aplikacji ogólnej, sędziowskiej i prokuratorskiej (Dz. U. Nr 217, poz. 1292).

Stosownie do art. 26 ust. 1 ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury Dyrektor Krajowej Szkoły, w terminie 14 dni od dnia zakończenia aplikacji ogólnej, ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej listę klasyfikacyjną aplikantów. Lista zawiera imiona i nazwiska aplikantów, z podaniem liczby punktów uzyskanych przez każdego aplikanta w trakcie aplikacji ogólnej, oraz liczby porządkowej wskazującej jego miejsce na liście. Zgodnie z art. 26 ust. 3 tej ustawy, o kolejności miejsca na liście klasyfikacyjnej decyduje suma punktów stanowiąca sumę ocen uzyskanych przez aplikanta z zaliczonych sprawdzianów oraz łącznej oceny przebiegu praktyk. W przypadku równej liczby punktów uzyskanych przez aplikantów o kolejności decyduje suma punktów stanowiąca sumę ocen uzyskanych przez aplikanta ze sprawdzianów. Ponadto, przepis art. 18 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Wskazana powyżej lista klasyfikacyjna stanowi następnie podstawę do wydania przez Dyrektora Krajowej Szkoły decyzji w przedmiocie przyjęcia na aplikację sędziowską lub prokuratorską.

Jednocześnie § 7 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie odbywania aplikacji ogólnej, sędziowskiej i prokuratorskiej wskazuje, że aplikant, który nie zaliczył sprawdzianu może przystąpić do sprawdzianu ponownie tylko raz, w terminie wyznaczonym przez Dyrektora Krajowej Szkoły. W takim przypadku do sumy punktów uzyskanych ze wszystkich sprawdzianów, o której mowa w art. 26 ust. 3 ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury oraz § 8 ust. 4, wlicza się średnią arytmetyczną liczby punktów uzyskanych przez aplikanta ze sprawdzianu w obu terminach.

Analizując powyższe przepisy trzeba podzielić pogląd wskazany w orzeczeniu Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 stycznia 2013 r., I OSK 2106/12, zgodnie z którym § 7 ust. 2 ww. rozporządzenia pozostaje w sprzeczności z regulacją zawartą w art. 26 ust. 3. Ww. przepisy w sposób rozbieżny nakazują wyliczać liczbę punktów uzyskanych przez aplikanta w przypadku przystąpienia do egzaminu poprawkowego i uzyskania przez niego oceny pozytywnej, w celu ustalenia sumy punktów determinujących pozycję na liście klasyfikacyjnej. Należy przy tym zauważyć, że jednoznaczne brzmienie § 7 ust. 2 rozporządzenia uniemożliwia dokonanie jego wykładni w sposób, który pozwoliłby osiągnąć brak sprzeczności z art. 26 ust. 3.

Ponadto niezrozumiałe jest odwołanie się w treści obowiązującego § 7 ust. 2 do treści § 8 ust. 4. Zwążywszy na treść obu przepisów nie jest jasne, jaki zachodzi między nimi związek, w związku z powyższym celowe jest wyeliminowanie istniejącej niejasności poprzez wykreślenie z § 7 ust. 2 odwołania do § 8 ust. 4.

Problem z metodyką liczenia punktów uzyskanych ze sprawdzianów może powstać również w sytuacji przewidzianej w § 8 ust. 5 nowelizowanego rozporządzenia. Wskazany przepis stanowi, iż w razie zajęcia tego samego miejsca na liście rankingowej o pierwszeństwie wyboru decyduje suma

punktów uzyskanych przez aplikanta ze wszystkich sprawdzianów przeprowadzonych w trakcie aplikacji sędziowskiej.

Z uwagi na potrzebę usunięcia niejasności zawartych w § 8 ust. 5 celowe jest zastosowanie w tym przepisie regulacji w sprawie obliczania sumy punktów determinujących pozycję na liście klasyfikacyjnej analogicznej do projektowanej w § 7 ust. 2.

Zauważyć należy, że liczba sprawdzianów, które musi zaliczyć aplikant jest stała i zarazem ściśle określona programem danej aplikacji. Przepis § 7 ust. 2 reguluje procedurę przeprowadzania sprawdzianów. Zauważyć należy, że każdy sprawdzian można zaliczyć w drugim, poprawkowym terminie (jeżeli w pierwszym terminie wymagana liczba punktów okazała się niewystarczająca), przy czym przysługuje tylko jeden termin poprawkowy. Jest to system podobny do istniejącego na uczelniach wyższych, gdzie liczba egzaminów w ujęciu przedmiotowym, określona jest z góry programem studiów, a każdy niezaliczony w pierwszym terminie egzamin można poprawić. Niezależnie od tego, czy wszyscy aplikanci zaliczyli sprawdzian w pierwszym terminie, czy też niektórzy z nich skorzystali z możliwości jego poprawienia, liczba sprawdzianów jest ściśle określona programem aplikacji i pozostaje niezmienną. Zwiększenie liczby terminów poprawkowych przez zmianę przepisów rozporządzenia, podobnie jak i rezygnacja z możliwości poprawienia egzaminu, zmieniałyby jedynie sposób przeprowadzania sprawdzianów, pozostając bez wpływu na kwestie warunków ukończenia aplikacji bądź skreślenia z listy aplikantów, uregulowane ustawą.

Ze względu na to, że § 7 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie odbywania aplikacji ogólnej, sędziowskiej i prokuratorskiej pozostaje w sprzeczności z regulacją zawartą w art. 26 ust. 3 ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury nie jest możliwe zachowanie 14 – dniowego okresu *vacatio legis*. W przedmiotowym przypadku uzasadnionym pozostaje skorzystanie z możliwości skrócenia ww. terminu, przewidzianej w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 17, poz. 95, z późn. zm.).

Zgodnie z opinią Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 września 2013 r. odnośnie Oceny Skutków Regulacji została ona uzupełniona o omówienie ryzyk związanych z możliwością uzyskania większej sumy punktów uzyskanych ze wszystkich sprawdzianów przez aplikantów, którzy zdawali egzamin poprawkowy w stosunku do pozostałych aplikantów.

Projektowana regulacja nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych Rządowego Centrum Legislacji, stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami na projektem rozporządzenia w trybie i na zasadach ustawy o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowane rozporządzenie będzie oddziaływać na aplikantów Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury.

2. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia został przedstawiony: Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego, Krajowej Radzie Sądownictwa, Krajowej Radzie Prokuratury, Prokuratorowi Generalnemu oraz Dyrektorowi Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury.

Krajowa Rada Sądownictwa pozytywnie zaopiniowała projekt rozporządzenia.

Uwzględniono uwagę Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury odnośnie mylnego odwołania projektowanego § 7 ust. 2 do § 8 ust. 4 oraz rozszerzono projekt o nowelizację § 8 ust. 5.

Pozostałe podmioty nie zgłosiły uwag.

3. Skutki społeczno-gospodarcze oraz ich finansowanie

3.1. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa w części 15 – Sądy powszechne oraz w części 37 – Sprawiedliwość, jak również dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3.2. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

3.3. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

3.4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.